

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/16/2017
Identifikačné číslo spisu: 2015200986
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200986.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Sone Langovej v právnej veci sťažovateľov (pôvodne žalobcovia): 1. PhDr. I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., 2. Mgr T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. 3. D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., všetci zastúpení advokátskou kanceláriou VICOVÁ&ŠUMICHRAST, so sídlom Račianska 1572/72, Bratislava, za účasti: I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., zastúpený: JUDr. Tibor Szakál, advokát, so sídlom Hlavná 26/5, Dunajská Streda, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, Kollárova 8, Trnava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2015/032582/Ta zo dňa 11.11.2015 v spojení s rozhodnutím Obce Kútники, stavebný úrad obce, č. 474/2014-007 zo dňa 18.05.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcov v 1. až 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/131/2015-155 zo dňa 29. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/131/2015-155 zo dňa 29. novembra 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2015/032582/Ta zo dňa 11.11.2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľom v 1. až 3. rade priznáva proti žalovanému úplnú náhradu trov konania vedeného na Krajskom súde v Trnave a kasačnom súde.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 20S/131/2015-155 zo dňa 29. novembra 2016 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2015/032582/Ta zo dňa 11.11.2015, ktorým potvrdil rozhodnutie stavebného úradu obce Kútники č. 474/2014-007 zo dňa 18.05.2015 s tým, že odvolanie žalobkyne v 2. rade zamietol a odvolania žalobcov v 1. a 3. rade vyhodnotil ako oneskorene podané a týmito sa z tohto dôvodu

nezaoberal.

2. Správny súd mal z pripojeného spisu žalovaného preukázané, že žalovaný svojím rozhodnutím č. OU-TT-OVBP2-2015/032582/Ta zo dňa 11.11.2015 zamietol odvolanie podané žalobkyňou v 2. rade, podané proti rozhodnutiu stavebného úradu obce Kútники, ktorým stavebný úrad podľa § 62 a § 66 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 50/1976 Zb. o pozemnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) vydal stavebné povolenie stavebníkovi I. J. a povolil stavbu na parcele č. 195/50, 195/51 a 195/58 v katastrálnom území P., samostatne stojaci rodinný dom s dvoma bytovými jednotkami, so samostatným prístupom bez podpivničenia, s dvoma nadzemnými podlažiami, so šikmou sedlovou strechou, s napojením na verejný vodovod, na elektrické siete NN vedenia a na verejnú kanalizáciu s oplatením, ktoré bude medzi pozemkom parc. č. 195/52 v celej dĺžke pletivo a z uličnej strany bude murované oplatenie, v časti s priehľadnou výplňou, potvrdil. V stavebnom povolení boli určené i podmienky realizovania stavby, vyhodnotené námietky s tým, že bolo konštatované, že uskutočnením stavby nebudú ohrozené záujmy spoločnosti ani práva a oprávnené záujmy účastníkov konania. Odvolaniami žalobcu v 1. a 3. rade sa žalovaný nezaoberal z dôvodu, že boli podané po zákonom určenej lehote.

3. Správny súd sa zaoberal samotnou podstatou a dôvodnosťou podanej žaloby z hľadiska posúdenia argumentov a žalobných dôvodov. Skonštatoval, že argumenty, ktoré boli uvedené v žalobe vo vzťahu k žalobcovi v 1. a 3. rade neboli obsiahnuté v odvolaniach, ktoré boli oneskorene podané proti prvostupňovému rozhodnutiu. Uviedol, že mu je známa judikatúra, podľa ktorej je prípustné uplatniť v správnej žalobe aj námietky, ktoré neboli vznesené v správnom odvolacom konaní, pričom však súdne preskúmanie správneho konania nemôže nahrádzať v celom rozsahu odvolacie konanie ako by to bolo v danom prípade a dospel k záveru, že žalobcami v 1. a 3. rade označené rozhodnutie nie je spôsobilé súdneho prieskumu, keďže z ich strany neboli riadne vyčerpané opravné prostriedky, z dôvodu oneskorene podaného odvolania, ktoré nespĺňalo náležitosti opravného prostriedku. Z uvedeného dôvodu konanie voči žalobcom v 1. a 3. rade podľa § 99 ods. 1 písm. f) SSP zastavil.

4. Ako riadne a včas podané, vyhodnotil správny súd odvolanie podané žalobkyňou v 2. rade, ktorým sa zaoberal aj žalovaný a zaujal k nemu vo svojom rozhodnutí stanovisko tvoriace aj predmet prieskumu.

5. K námietke ohľadom zlúčenia územného a stavebného konania poukázal správny súd na znenie § 39 ods. 4 stavebného zákona, ktoré takýto postup umožňuje, keďže podľa územného plánu obce Kútники, ktorý bol schválený uznesením obecného zastupiteľstva č. 35 zo dňa 26. 10. 2007 je v grafickej časti ako záväzná časť riešenia, schválená predmetná stavba - bývanie v rodinných domoch, čím bolo dané priestorové usporiadanie a funkčné riešenie predmetnej časti obce.

6. Nesúlad v označení medzi vydaným oznámením o začatí stavebného konania dňa 07. 07. 2014 č. k 274/2014 - 002 a zo dňa 07. 08.2014, č. 474/ k 673/2014 - 002, súd nepovažoval za dve samostatné a rozdielne konania, pretože podľa evidenčného čísla oznámenia sa jedná o to isté konanie a oznámenie zo dňa 07. 08. 2014 iba podrobnejšie, ďalším podčísлом predmetné konanie identifikovalo a bol ním odstránený nedostatok spočívajúci v tom, že za účastníkov neboli pribraté všetky dotknuté osoby. Prvostupňový stavebný úrad reagoval na jednotlivé podania žalobcov, postupne sa s nimi vysporiadaval, preto nemožno konštatovať, že by účastníci neboli riadne poučení a bolo im odňaté právo vznášať v stanovenej lehote námietky. V danom prípade nedošlo k porušeniu práv účastníka vzhľadom na okolnosť, že im bolo zachované právo na podanie odvolania, o ktorom boli riadne poučení, pričom toto právo aktívne a náležitým spôsobom nevyužili.

7. Súd nesúhlasil s názorom žalobcu v druhom rade, že stavebný úrad nemal stavebné konanie začať, ak žiadosť nebola úplná a ak ho prerušil na doplnenie, ku ktorému v určenej lehote nedošlo, mal konanie zastaviť. Poukázal na ustanovenie § 35 stavebného zákona, v zmysle ktorého je územné konanie začaté na základe žiadosti a ak stavebný úrad nezastavil konanie pre nedoplnenie dokumentácie v určenej lehote, pričom dokumentácia bola neskôr doplnená, nie je súdu zrejmé, ako tým bolo zasiahnuté do práv žalobkyne v druhom rade.

8. K námietke, že sa k stavbe nevyjadrili všetky dotknuté orgány súd uviedol, že predmetný nedostatok bol odstránený dodatočne žalovaným, ktorý si vyžiadal stanovisko Západoslovenskej distribučnej, a. s. a Západoslovenskej vodárenskej spoločnosti a. s. Ani tento dôvod nezasiahol do práv žalobkyne v druhom rade.

9. Z administratívneho spisu vyplýva, že vec na stavebnom úrade vybavovala B. D. W. a skutočnosť, že i projektant stavby je pracovníkom na stavebnom úrade, nemôže byť hodnotené ako konanie zaujatej osoby za situácie, že sú zamestnancami toho istého k úradu, čo nezakladá dôvod na námietku, ktorá nebola vznesená tak, ako je tvrdené v žalobe.

10. Žalovaný sa v rámci vyjadrenia k žalobe vysporiadal aj s námietkou týkajúcou sa označenia stavby v stavebnom povolení a v oznámení o začatí stavebného konania zo dňa 07. 08.2014 ako „rodinný dom s dvoma b. j.“ a označením „rodinný dvojdom“ ako bolo uvedené v oznámení o začatí stavebného konania. Nejednoznačné označenie bolo vyriešené práve oznámením zo dňa 07. 08.2014, k čomu žalovaný vysvetlil, že podľa normy číslo STN 73 43 01, ktorá má síce v súčasnosti iba odporúčajúci charakter, ak má stavba 2 bytové jednotky, spĺňa požiadavky rodinného domu ako vyplýva zo schváleného územného plánu obce Kútники, podľa ktorého sa uvažuje bývanie v rodinných domoch. Za rodinný dom sa považuje i stavba, ktorá má 2 bytové jednotky ako uvádza § 43 B/ ods. 3 stavebného zákona, a preto žalobný dôvod neobstojí.

11. K námietke týkajúcej sa tvrdenia, že v oznámení o začatí stavebného konania sa uvádza „jednopodlažná stavba“, ale v stavebnom povolení sa uvádza „stavba s dvoma nadzemnými podlažiami“ súd dal do pozornosti, že v oznámení o začatí stavebného konania zo dňa 07.08.2014 sa uvádza ako stavba jednopodlažná, nepodpivničená so šikmou strechou so zabudovaným podkrovím, stavebné povolenie už uvažuje o stavbe s dvoma nadzemnými podlažiami so šikmou sedlovou strechou, ale bez podkrovia, čo uniklo žalobkyni.

12. Za neopodstatnenú vyhodnotil správny súd aj námietku nedoručenia projektu, ktorého sa žalobkyňa domáhala, k čomu súd odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžp/12/2012 zo dňa 11. 09. 2012, podľa ktorého je stavebný úrad povinný účastníkovi konania poskytnúť informácie o podkladoch k rozhodnutiam a fotokópie tých častí projektovej dokumentácie, na ktorých vydanie udelí súhlas projektant alebo autor diela. Uvedeným nie je obmedzené právo účastníkov konania neobmedzene nahliadať do projektovej dokumentácie, pričom stavebný úrad nemá povinnosť zasielať celú projektovú dokumentáciu dotknutým účastníkom aj z dôvodu autorských práv. Neoboznámenie sa žalobkyne s projektom oplotenia nepovažoval súd za nedostatok, ktorým by došlo k porušeniu jej práv, pretože oplotenie je drobnou stavbou, ktorá sa podľa § 55 k ods. 2 písm. b) stavebného zákona len ohlasuje.

13. Súd v závere svojho rozhodnutia poukázal na okolnosť, že pred podaním žaloby neboli zo strany žalobcov namietané skutočnosti, ktoré označili za žalobné dôvody. Z ich podaní vykonaných v jednotlivých štádiách stavebného konania vyplynul najmä nesúhlas so stavbou z hľadiska narušenia ich pohody bývania, vzhľadom na zvyšujúci sa počet rodinných domov a obyvateľov, čo spôsobí zvýšenie hlučnosti, prašnosti, zaťaženia sietí. Uvedené okolnosti, ako aj prípadné nedostatky konania však neovplyvnili nedovoleným spôsobom ich vlastnícke a ani iné práva.

14. O trovách konania v súd rozhodol podľa § 163 v spojení s ustanovením § 169 SSP, keď zúčastnenej osobe zastúpenej advokátom priznal plný nárok na náhradu trov konania voči neúspešným žalobcom.

15. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave podali žalobcovia kasačnú sťažnosť s poukazom na ustanovenie § 440 v ods. 1 písm. f), g), h), j) SSP.

16. K zastaveniu konania o žalobe žalobcov v 1. a 3. rade sťažovatelia uviedli, že rozhodnutie napádajú v zmysle ustanovení Správneho súdneho poriadku (SSP) s poukazom na jeho prechodné ustanovenia.

Krajský súd nemohol posudzovať dôvody pre zastavenie konania podľa ustanovení správneho súdneho poriadku, ale podľa ustanovení O.s.p., v opačnom prípade by malo ustanovenie § 7 písm. a) SSP retroaktívny charakter v neprospech žalobcov a zároveň by bolo porušením ich právnej istoty a legitímnych očakávaní. Navyiac, v danom prípade neboli dôvody na zastavenie konania o žalobe žalobcov v 1. a 3. rade podľa ustanovení O.s.p. ani podľa SSP. Poukázali na právny názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sžrk/34/2011, podľa ktorého zákon vyžaduje, aby bola vyčerpaná možnosť riadnych opravných prostriedkov a aby rozhodnutie správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť ale nevyžaduje, aby tento opravný prostriedok využil priamo žalobca.

17. Sťažovatelia nesúhlasili s názorom správneho súdu, že rozhodnutie nie je spôsobilé súdneho prieskumu z dôvodu, že zo strany žalobcov v 1. a 3. rade neboli riadne vyčerpané opravné prostriedky. Poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sžo/323/2015, v zmysle ktorého súdu neprislúcha spôsobom presahujúcim akceptovateľnú mieru dopĺňať absentujúce argumenty správneho orgánu. Krajskému súdu teda neprislúcha hodnotiť, či argumenty, ktoré sú uvedené v žalobe vo vzťahu k žalobcom v 1. a 3. rade boli alebo neboli obsiahnuté v odvolaniach, a či odvolania spĺňajú alebo nespĺňajú náležitosti odvolania. Podľa ich názoru účastník konania môže napadnúť skutkové tvrdenia ako aj právne posúdenie veci, môže napadnúť celé rozhodnutie alebo jeho časť. Dôvody uvedené v odvolaní nie sú kritériom pre preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho k orgánu. Správny poriadok neprikazuje, aby ich účastník konania uviedol v dôvodoch odvolania. Krajský súd v celom rozsahu prevzal argumentáciu uplatnenú žalovaným a príbratým účastníkom konania bez toho, aby sa podrobnejšie zaoberal tvrdeniami žalobcov.

18. V danom prípade správne orgány nemali ustálené, či sa jedná o jednoduchú stavbu alebo nie, či podmienky na umiestnenie stavieb vyplývajú z územného plánu obce, ohľadom posúdenia, či sa jedná o stavbu jednopodlažnú alebo dvojpodlažnú, o rodinný dom s dvoma bytovými jednotkami, či dvojdom. Sťažovateľom nebolo zrejmé, z akých dôkazov mal krajský súd za preukázané, že územný plán obce Kútники umožňuje spojenie územného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním. Trvali na názore, že stavebný úrad pochybil, ak spojil územné konanie a stavebné konanie do jedného celku bez toho, aby na takýto postup boli splnené predpoklady podľa § 39a ods. 4 stavebného zákona.

19. Sťažovatelia vyčítali krajskému súdu, že sa nezaoberal ich tvrdeniami o porušení precedenčnej zásady podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku.

20. V kasačnej sťažnosti namietali vysvetlenie krajského súdu ohľadom námietky o súbežnom vedení dvoch správnych konaní. Nemohli žiadnym spôsobom nadobudnúť vedomosť o tom, či sa jedná o to isté konanie alebo o dve rôzne konania, pretože správne orgány im neoznámili, že druhé oznámenie zo dňa 07.08.2014 je iba spresnením prvého oznámenia zo dňa 07. 07. 2014. Správny súd sa nevysporiadal ani so skutočnosťou, že v jednotlivých konaniach stavebný úrad uplatnil odlišný procesný postup, keď v oznámení zo dňa 07. 07. 2014 bol predmetom stavebného konania „rodinný dvojdom“ a v oznámení zo dňa 07. 08. 2014 bol predmetom konania „rodinný dom s dvomi b.j.“, pričom stavebné povolenie označuje stavbu ako stavbu s dvoma nadzemnými podlažiami. Ďalej, v oznámení zo dňa 07. 07. 2014 stavebný úrad upustil od miestneho zisťovania, kým v oznámení zo dňa 07. 08. 2014 oznámil termín ústneho pojednávania. V jednotlivých konaniach stavebný úrad vymedzil odlišný okruh účastníkov konania a dotknuté orgány. Uvedeným postupom boli porušené ústavnoprávne princípy a ustanovenia § 3 a § 4 správneho poriadku.

21. V prípade, ak by krajský súd náležitým spôsobom posúdil skutkovú a právnu stránku rozhodnutí a postupov správnych orgánov, nenechal by bez povšimnutia, že z dôvodu pochybenia správnych orgánov v otázke riadneho poučenia sa žalobcom odňala možnosť vznášať relevantné námietky a preukazovať svoje tvrdenia v príslušnom časovom úseku. Ak by vedeli, že námietky bude možné vznášať aj na ústnom pojednávaní, obstarali by si aj dôkazy na podporu svojich tvrdení. Uvedené neurobili preto, že vychádzali z nesprávneho poučenia správneho orgánu o lehote na vznášanie námietok a až na ústnom pojednávaní zistili, že v rozpore s pôvodným poučením, môžu námietky vznášať aj na samotnom ústnom pojednávaní. V rozpore s ustanovením § 36 ods. 1 stavebného zákona, ich nesprávne

poučil o lehote na vznášanie námietok, uviedol účastníkov konania do omylu a zo strany správneho orgánu došlo k vyvolaniu procesnej zmätočnosti.

22. Z výroku stavebného povolenia nebolo možné zistiť, ako rozhodol stavebný úrad o jednotlivých námietkach. Rozhodnutia správnych orgánov preto sťažovatelia považujú za nepreskúmateľné.

23. Sťažovatelia ďalej uviedli, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkou, že stavebný úrad začal konania v čase, keď na to ešte neboli splnené podmienky, v rozpore s § 61 ods. 1 stavebného zákona. Opomenul, že stavebník nedodal v lehote určenej správnym orgánom projektovú dokumentáciu stavby (projekt oplatenia) v súlade s podmienkami právoplatného územného rozhodnutia č. k 633/2005 - 004 k zo dňa 01. 12. 2005 obce Vrakúň, čo bolo dôvodom na zastavenie konania podľa § 60 ods. 2 stavebného zákona. Tým, že stavebný úrad konanie nezastavil, dopustil sa nesprávneho úradného postupu, ktorý zakladá nezákonnosť rozhodnutia.

24. Správny orgán pochybil aj v tom, že nevyzval účastníkov konania, aby sa k neskôr doplnenej žiadosti vyjadrili, aby nevzniesli svoje námietky, čo predstavuje podstatné porušenie práv účastníkov konania. Krajský súd sa nezaoberal okolnosťou, že miestne zisťovanie malo byť nariadené až po dodaní projektu oplatenia do administratívneho spisu, keď by bola splnená podmienka predpokladaná stavebným zákonom. Súd nevzal do úvahy ani skutočnosť, že oznámenie o začatí stavebného konania zo dňa 07. 08. 2014 nebolo žalobcom doručené v zákonnej lehote, do 7 pracovných dní pred samotným pojednávaním a nebola teda dodržaná lehota na prípravu na ústne pojednávanie, čím došlo k porušeniu § 36 stavebného zákona.

25. Pre rozhodovanie správnych orgánov boli dôležité stanoviská dotknutých orgánov, pričom v danom prípade neboli riešené otázky ochrany životného prostredia, otázky viažuce sa k preťaženiu užívaných cestných komunikácií, ochrany verejného záujmu v podobe ochrany pred požiarimi, pretože správne orgány nekonali so všetkými dotknutými orgánmi.

26. Krajský súd sa nezaoberal tvrdeniami, že stavba nespĺňa požiadavky týkajúce sa odstupu vzdialenosti stavieb, nedošlo k dostatočnému overeniu komunikačného pripojenia, nevysporiadali sa s požiadavkou rozptylovej plochy a ani s otázkou, či povoľovanie stavebnej činnosti k rodinným domom s viacerými bytovými jednotkami, nezaťažia negatívne životné prostredie „kvalitu bývania, inžinierske siete a podobne“.

27. Sťažovatelia ďalej zopakovali svoje námietky vyplývajúce zo žaloby ohľadom zaujatosti projektanta stavby, ktorý je zároveň pracovníkom na stavebnom úrade, obmedzujúcim počte bytov v danej lokalite v zmysle v zmluvy č. 0482 - PRB-v 2006 o poskytnutí dotácie na výstavbu technickej vybavenosti zo dňa 14. 07. 2006, nejednoznačnosti v označení stavby v priebehu stavebného konania, nedoručenia projektu stavby účastníkom konania, jeho zmeny v priebehu konania, o narušení pohody bývania vzhľadom na zvyšujúci sa počet rodinných domov a obyvateľov, ochrany životného prostredia, preťaženiu cestných komunikácií, k ochrane verejného záujmu, nekonaní so všetkými dotknutými orgánmi.

28. Sťažovatelia namietali výrok správneho súdu o náhrade trov konania s tým, že nebolo v jeho oprávnení priznať príbratému účastníkovi náhradu trov konania, pretože sa nejedná o prípad podľa § 171 ods. 1 alebo § 169 SSP.

29. V závere svojej kasačnej sťažnosti sťažovatelia tiež uviedli, že obe rozhodnutia správnych orgánov obsahujú formálne vady, v dôsledku ktorých sú nepreskúmateľné, spočívajúce v nesprávne identifikovanom dátume rozhodnutia stavebného úradu v rozhodnutí žalovaného a nie je z neho možné odlíšiť výrokovú časť od odôvodnenia.

30. Sťažovatelia navrhli kasačnému súdu, aby rozsudok Krajského súdu v Trnave zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcom priznal náhradu trov konania, ktoré si písomne vyčíslili. Z dôvodu, že v

případe výkonu rozhodnutia by došlo k závažnej ujme na strane sťažovateľov, spočívajúcej v znížení komfortu bývania, v znehodnotení ich nehnuteľnosti ako i verejných záujmov, žiadali zároveň o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Priznaním odkladného účinku kasačnej sťažnosti by sa minimalizovali riziká súvisiace so vznikom škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia.

31. Pribratý účastník konania vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti vyjadril súhlas s právnym názorom správneho súdu ohľadom právneho posúdenia dôvodov na zastavenie konania vo vzťahu k žalobcom v 1. a 3. rade.

32. Vyjadril názor, že v danom prípade boli splnené podmienky na spojenie územného konania so stavebným konaním, s posúdením nepresnosti v označení stavby stavebným úradom súdom. Uviedol, že žalobcovia svoje námietky vznášali aj bez poučenia v priebehu konania, pričom však pri kvalifikovanom poučení o opravných prostriedkoch neboli schopní svoje právo na odvolanie využiť. Žalobcovia neuviedli ani jeden konkrétny dôvod, podľa ktorého by mal stavebný úrad konanie zastaviť v zmysle § 60 ods. 2 stavebného poriadku. V prípade tvrdenia žalobcov o znížení komfortu bývania sa jedná o ich sebecký prístup, vyzdvihujúci vlastné záujmy nad záujmy vlastníkov susediacich pozemkov, pričom podmienkami pre umiestnenie uskutočnenej stavby je obmedzenie výšky a vzdialenosti stavby od susedných pozemkov podľa platnej zákonnej úpravy.

33. Zo strany účastníkov konania nebola v priebehu konania vznesená relevantná námietka zaujatosti a posúdenie predmetnej námietky zo strany súdu považuje za správne.

34. Podľa jeho názoru, poukazovanie na zmluvu zo dňa 14. 07. 2006 o dotácii na výstavbu technickej vybavenosti nie je v danom prípade relevantné, k relevantným dokumentom patrí územný plán obce Kútники z 26. 10. 2007. Podľa predmetného územného plánu, maximálna výška objektov pre výstavbu sú 2 nadzemné podlažia + obytné podkrovia, resp. postúpené - polovičné podlažie, pričom stavba pribratého účastníka spĺňa danú definíciu priestorovej regulácie a úvahy žalobcov o zmene podlažnosti stavby nemajú vplyv na rozhodovanie.

35. Vo vydanom stavebnom povolení na strane 8. je odkaz na odborne spôsobilú osobu, ktorá vypracovala dokumentáciu stavby, preto tvrdenie žalobcov o nedostatku identifikácie nezameniteľnej informácie o projektovej dokumentácii neobstojí.

36. K výhradám žalobcov podľa bodu v II. 14 kasačnej sťažnosti pribratý účastník poukázal na ustanovenie § 439 ods. 3 SSP a uviedol, že sa jedná o umelo vyprodukované dôvody, pre ktoré kasačná sťažnosť nie prípustná. Záverom vyjadril súhlas s rozhodnutím o náhrade trov konania správnym súdom a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol, a kasačnej sťažnosti nepriznal odkladné účinky a priznal náhradu trov kasačného konania pribratému účastníkovi.

37. Žalovaný vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti nepodal.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "SSP")] po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) vec preskúmal.

39. Sťažovatelia kasačnú sťažnosť odôvodnili podľa ust. § 440 ods. 1 písm. f), g), h) a j) SSP, podľa ktorého kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, podanie bolo nezákonne odmietnuté.

40. Kasačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v

rozsahu kasačnej sťažnosti, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

41. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo, na základe žaloby sťažovateľov, preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobkyne v druhom rade a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu obce Kútники č. 474/2014-007 zo dňa 18.05.2015, ktorým povolil podľa § 62 a § 66 ods. 1, 2, 3 stavebného zákona, stavbu: „rodinný dom s 2 b. j.“ na pozemkoch parc. č. 195/50, 195/51 a 195/58 v katastrálnom území P. pre stavebníka I. J., bytom D.. Konanie o žalobe žalobcov v prvom a treťom rade zastavil z dôvodu, že z ich strany neboli vyčerpané riadne opravné prostriedky (odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy bolo podané oneskorene).

42. Podľa § 24 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť počas uloženia na pošte, písomnosť sa považuje za doručenie dňom vrátenia nedoručenej zásielky správneho orgánu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

43. Podľa § 54 ods. 2 správneho poriadku, odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

44. Podľa ust. § 59 ods. 1 a 2 správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

45. Podľa ust. § 47 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

46. Podľa ust. § 66 ods. 1 prvá veta stavebného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania.

47. Z priloženého administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 18. 05. 2015 vydala obec Kútники, ako príslušný stavebný úrad prvostupňové rozhodnutie, ktoré následne doručovala účastníkom konania. Žalobca v 1. rade osobne prevzal predmetné rozhodnutie dňa 10. 06. 2015 po tom, ako bola predmetná zásielka dňa 25. 05. 2015 uložená na pošte. Žalobkyňa v 3. rade, D. P. prevzala stavebné rozhodnutie dňa 09. 06. 2015 osobne po tom, ako bola zásielka dňa 25. 05. 2015 uložená na pošte. Osobné prevzatie zásielky do vlastných rúk žalobcami v 1. a 3. rade v priebehu plynutia odbernej lehoty vyplýva z doručeníek založených v spise.

48. Právna úprava doručovania písomností správnym orgánom účastníkom správneho konania je upravená v ustanoveniach § 24 až 26 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

49. Jednou zo zásadných právnych otázok v konaní je vzájomný vzťah ustanovenia o doručovaní písomnosti do vlastných rúk (reálne prevzatie zásielky adresátom) podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku k ustanoveniu o náhradnom doručení zásielky (fikcia doručenia) podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku. K otázke aplikácie ustanovení § 24 (doručovanie písomnosti adresátovi do vlastných rúk) zákona č.

71/1967 Zb. o správnom poriadku, v procese správneho konania sa už opakovane vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach, napr. NS SR sp. zn. 6 Sžo/55/2008, zo dňa 21.01.2009, sp. zn. 1 Sžo/65/2008 zo dňa 18.11.2008, sp. zn. 10 Sžr/73/2011 zo dňa 30.05.2012, 3Sžp/6/2013 zo dňa 17. septembra 2013.

50. Ustanovenie § 24 ods. 2 správneho poriadku o náhradnom doručovaní je iba systematickým doplnkom aplikácie ustanovenia § 24 ods. 1 správneho poriadku o reálnom doručení.

51. K aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu. Doručenie je skutkovou otázkou. V danom prípade doručenie, a to náhradné doručenie a aj reálne doručenie preukazuje jedna a tá istá doručenka. Z doručenky je zrejmé, že došlo ku konkurencii spôsobov doručovania zásielky tým, že v priebehu odbernej lehoty si adresát zásielku reálne prevzal. Pokiaľ doručenka, z ktorej orgán verejnej správy vychádza preukazuje súčasne reálne doručenie, správny orgán už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma. Náhradné doručenie je iba subsidiárnym prostriedkom doručovania písomností, jeho okolnosti musia byť vždy riadne preukázané, spravidla vyžaduje ďalšie dokazovanie. Uprednostnenie náhradného doručenia na základe toho istého dôkazného prostriedku nemožno považovať za ústavne konformné podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. V tejto súvislosti najvyšší súd reflektuje rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, a to nález II. ÚS 65/2010-49.

52. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalobca - sťažovateľ v 1. rade reálne prevzal prvostupňové rozhodnutie obce Kútники dňa 10. 06. 2015, lehota na odvolanie mu uplynula dňa 25. 06. 2015 (štvrtok) a odvolanie teda podal pred uplynutím zákonom určenej 15 - dňovej lehoty, dňa 23. 06. 2015. Žalobkyňa - sťažovateľka v 3. rade reálne prevzala predmetné rozhodnutie dňa 09. 06. 2015, lehota na odvolanie jej uplynula dňa 24. 06. 2015 (streda), pričom odvolanie podala dňa 22. 06. 2015, taktiež pred uplynutím lehoty na podanie odvolania.

53. Na základe uvedených právnych záverov sa preto kasačný súd nestotožňuje s názorom žalovaného a Krajského súdu v Trnave, že odvolania podané žalobcami v 1. a 3. rade boli podané po uplynutí lehoty stanovenej v § 54 ods. 2 v správneho poriadku.

54. Z obsahu rozhodnutia žalovaného kasačný súd zistil, že krajský súd rozhodol len o odvolaní podanom žalobkyňou - sťažovateľkou v druhom rade, ktoré jediné považoval za včas podané. O odvolaniach žalobcov v 1. a 3. rade, ktoré boli včas doručené rozhodol len neformálne, informáciou obsiahnutou v žalobou napadnutom rozhodnutí, v ktorom uviedol, že oneskorené odvolania považuje za vybavené z dôvodu, že ich námietky sú totožné s námietkami Mgr. T. J., sťažovateľky v 2. rade, s ktorými sa v rozhodnutí vysporiadal. Uvedeným postupom porušil procesné práva účastníkov konania, keď konal v rozpore so zásadami správneho konania stanovenými v § 3 správneho poriadku, pretože neumožnil svojím postupom brániť svoje práva účastníkmi stavebného konania v odvolacom konaní a nerozhodol zákonom určeným spôsobom o všetkých odvolaniach, ktoré boli podané včas. Správny poriadok neumožňuje orgánu verejnej správy, aby o včas podanom odvolaní rozhodol neformálne. Ustanovenie § 66 stavebného zákona výslovne stanovuje, že stavebný úrad vo svojom rozhodnutí rozhodne o námietkach účastníkov konania, z čoho vyplýva, že jeho rozhodnutie o námietkach musí byť obsiahnuté vo výrokovej časti jeho rozhodnutia.

55. Krajský súd v Trnave dospel k nesprávnym právnym záverom, keď včas podané odvolania sťažovateľov v prvom a treťom rade vyhodnotil ako podané po uplynutí stanovenej lehoty, akceptoval ich neformálne vybavenie žalovaným a zastavil konanie o ich žalobe z dôvodu, že v správnom konaní riadne nevyužili opravné prostriedky. V zmysle ustálenej judikatúry, na základe žaloby (doručenej súdu dňa 28.12.2015) podľa príslušných, účinných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku preskúmavajú správne súdy rozhodnutia správnych orgánov, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Predmetom súdneho prieskumu môžu byť aj individuálne správne akty, ktoré nemajú formálne náležitosti, ktorými však mohlo dôjsť k zásahu do práv a povinností fyzických alebo právnických osôb. Informáciou obsiahnutou

v napadnutom rozhodnutí o vybavení odvolaní sťažovateľov v 1. a 3. rade neformálnou formou došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, pretože žalovaný ako orgán verejnej správy konal v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď aj vo vzťahu k týmto účastníkom konania nevydal rozhodnutie postupom podľa § 59 správneho poriadku. Pretože sa teda žalovaný nevysporiadal so všetkými námietkami obsiahnutými v podaných odvolaniach sťažovateľov v 1. až 3. rade zákonným spôsobom, došlo k takej vade v konaní, ktorá mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia, na ktorú bol správny súd povinný prihliadať, a ktorá je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej správy podľa § 191 ods. 1 písm. g) SSP. Postup správneho súdu je na základe záverov popísaných vyššie potrebné považovať za porušenie čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého sa všetkým zaručuje právo na spravodlivý proces.

56. Keďže sa žalovaný vo svojom rozhodnutí riadnym spôsobom nevysporiadal so všetkými včas podanými odvolacími námietkami (§ 59 ods. 1 správneho poriadku) a nerozhodol o podaných odvolaniach sťažovateľmi v 1. a 3. rade, t. j. nepreskúmal riadnym postupom rozhodnutie orgánu prvého stupňa v celom rozsahu, považuje najvyšší súd kasačnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trnave za predčasné. Právne účinky rozhodnutia odvolacieho orgánu sa vzťahujú na všetkých účastníkov, bolo preto potrebné, v záujme zákonnosti a právnej istoty pristúpiť k zrušeniu rozhodnutia žalovaného v celosti, teda aj vo vzťahu k sťažovateľke v 2. rade, o ktorej odvolacích námietkach žalovaný rozhodol. Z uvedených dôvodov považoval aj kasačný súd zaujatie stanoviska k jednotlivým sťažnostným bodom za predčasné a neúčelné.

57. V novom rozhodnutí žalovaný, po preskúmaní rozhodnutia stavebného úradu obce Kútники, rozhodne o všetkých včas podaných odvolaniach účastníkov konania rozhodnutím, ktoré bude spĺňať náležitosti ust. § 47 správneho poriadku a osobitne vyčlení výrokovú časť, odôvodnenie a poučenie.

58. Kasačné dôvody uvádzané sťažovateľmi v kasačnej sťažnosti o porušení zákona krajským súdom tým, že sa v odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a podanie bolo nezákonne odmietnuté, podľa § 440 ods. 1 písm. h) a j) vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné, pretože nevymedzili tieto body poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax kasačného súdu a kasačný súd ani nezistil, že by správny súd odmietol kasačnú sťažnosť podľa § 459 SSP.

59. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a keďže krajský súd žalobu zamietol, jeho rozhodnutie bolo potrebné zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie v súlade s ustanovením § 462 ods. 2 SSP.

60. O trovách súdneho konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 2 SSP tak, že úspešným žalobcom priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške náhrady rozhodne správny súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá jeho súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

61. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.